

Printer in Loop ([Strip n.5](#)), 2010, Inkjet print, 43x636 cm

R.C.P. (*Death Valley, California, U.S.A.*), 2009, Archival inkjet print

PHOTOSCAPE 2.0

Dana Gillerman & Sagi Refael

The first solo exhibition by Gilad Baram, PHOTOSCAPE 2.0, at the Tavi Art Gallery, is a direct continuation of his graduation project last year in the Department of Photography at the Bezalel Academy of Arts and Design in Jerusalem. The project received the Spielman Prize, awarded by the Spielman Institute for Photography.

At the heart of this exhibition stands a printer that is linked by a computer to the search engine, Google Images, into which an algorithm written for the project is fed every few minutes. This algorithm produces a random cluster of letters and enters it into the search engine, which then locates an image and prints it directly onto a roll of paper functioning as a loop of film. The printer runs for the duration of the exhibition. At the end of each week the roll of paper is cut, removed from the printer and hung on the gallery wall. At the end of the exhibition there will be five such paper rolls on display, layered with thousands of random images from the online search engine.

On the other gallery walls are photographs of a parallel project by Baram, called R.C.P. (Remote Control Photography). The project began with an open invitation by Baram via e-mail and online social networks, to take part in it. People around the world who respond are invited to a video conversation through the online communication software, Skype. They are asked to take their laptops and, according to his precise instructions, aim the web cameras at their immediate surroundings. Baram photographs these images – some of which show the participants' environment, while others are portraits of people in that environment – as they appear on his computer screen.

With this exhibition, Baram joins a wider group of Israeli artists, including Ohad Matalon, Yanai Toister and Ramli Maymon,

who propose a critical-scientific approach that investigates the role of the photographic-digital medium in an age characterized by the unrelenting barrage of images. At the 2009 Herzliya Biennale, for example, Matalon created an exhibition that included a printer to which he sent images taken by him in different places in Israel during the day. These images were printed and hung in the exhibition space by an assistant.

The producer of images

The works of Gilad Baram should be viewed in the general context of changes in the position of the contemporary artist and in the manner in which he produces images and objects. The artist has become a producer and a director, and the single-handed creation has been replaced by the work of individuals acting on his instructions. International artists such as Olafur Eliasson and Jeff Koons run factories with hundreds of workers whose job it is to execute an idea.

In this context, Baram suggests another variation. The R.C.P. series of works is run from his rented apartment in Jerusalem. He engages different people whom he chooses at random, and under his direction they transmit images of landscapes and portraits in different places around the world. In the Printer in Loop project, he uses the global search engine Google to produce a work which consists of random images from the Internet. With simple programming, Baram creates an infinite stock of images that will continue to expand until the printer runs out of ink and paper. He hangs the pictures on the wall. Now he owns them. Tomorrow they might be owned by someone else.

R.C.P. (*Kaln, Germany*), 2010, Archival inkjet print

אז מן כן זוכה בתערוכה זו לסוג של 'הילה' מה שתומס את מרכז חלל התצוגה – אותם אמצעים שמאפשרים את היווצרות הדימוי: המחשב והמדפסת, גליל הנייר, קליפסים לתלייה, מכשירים משרדיים שמצאים בהישג יד, כמעט הצעה לעשה זאת בעצמך'. המיצב של ברעם הוא הכלאה בין חדר החושך הרומנטי – שבא לידי ביטוי ברצועות דפי המדפסת המשתלשלות מן הקיר כמו ננטיבים שתלולים לייבוש – לבין משרד להופקת דימויים. במשרד זה, פס הייצור הוא היצירה, האמן הוא ההוגה ומנהל העבודה, הסטודיו מתפקד גם כעסק – ובמקרה של ברעם כרשת בינלאומית של סוכני צילום אותם הוא מפעיל.

In the beginning, the photographer explored reality and documented it. The medium was associated with roaming and investigating actual spaces. Today, there is no need to go out into the world and the investigation is directed inward, to the image itself, to the ways in which it is produced, its surface, and the ease of its manufacture. For this purpose, one can appropriate the images of others. The act of appropriation has become commonplace in contemporary art. However, in Baram's works something else is happening: the artist reveals the origins of his images and highlights the means of production, infusing the work, so to speak, with the 'aura' taken from the creation and the creator.

Instead of only displaying a mysterious abstract image consisting of layers of images, Baram also exposes how it is created. Without denying the sense of enchantment as one witnesses the printer producing the image, the technical process of formation also 'shatters' the status of the artistic product: it is easy to produce, it is formed immediately, at random, and even creates a pleasing, aesthetic image. In other words, the creation of beauty is not the preserve of the select few. In this way, Baram highlights the absence of hierarchy between the 'professional artist photographer' and the 'amateur photographer', in the era of digital revolution.

So what does receive a kind of 'aura' in this exhibition? It is that which occupies the center of the exhibition space, the same means that allow the formation of the image: the computer and the printer, the roll of paper, the hanging clips, office instruments within reach – a suggestion, almost, of 'Do It Yourself'. Baram's exhibition is a cross between the romantic darkroom, represented by the strips of printer pages suspended on the wall like negatives hung up to dry, and an

<<

R.C.P. (*Los Angeles, California, U.S.A.*), 2010, Archival inkjet print

בוטוסקייפ 2.0

דנה גילרמן ושגיא רפאל

תערוכת היחיד הראשונה של גלעד ברעם, PHOTOSCAPE 2.0, בגלריה טבי לאמנות מהווה המשך ישיר לפרויקט גמר לימודיו בשנה שעברה, במחלקה לצילום באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל בירושלים, עליו זכה בפרס מטעם מכון שפילמן לחקר הצילום. בליבה של תערוכה זו ניצבת מדפסת המקושרת באמצעות מחשב למנוע החיפוש Google Images, אליה מוזן מדי כמה דקות אלגוריתם שחובר עבור הפרויקט. אלגוריתם זה מייצר מקבץ של מספר אותיות אקראיות, מכניס אותן למנוע החיפוש, ומאתר דימוי כלשהו, שלאחר מכן מודפס ישירות על גליל נייר הפועל כסרט מחזורי. מדפסת זו פועלת במשך כל שעות התצוגה, כאשר בסוף כל שבוע נגזר סרט הנייר, נשלף מהמדפסת ונתלה על הקיר. בתום התערוכה צפויים להיות על הקיר כחמישים סרטי נייר, המרובדים באלפי דימויים אקראיים שנמלטו מחוץ מנוע החיפוש המקוון.

על יתר קירות הגלריה תלוים תצלומים מפרויקט מקביל של ברעם הנקרא R.C.P. (Remote Control Photography). תחילתו של הפרויקט בקול קורא ששלח באמצעות האימייל והרשתות החברתיות, ובו הזמנה להשתתפות. אנשים שונים רחבי העולם הנעים לקריאתו, מוזמנים לשיחה וידאו באמצעות תוכנת התקשורת המקוונת Skype. הם מתבקשים לשאת את מחשבם הנייד ולהפנות את מצלמת האינטרנט, בהתאם להוראותיו המדויקות, אל סביבתם הקרובה. את הדימויים המשודרים אליו – חלקם נוף סביבת מגוריהם, חלקם פורטרטים של האנשים המצויים בה – הוא מצלם כפי שהם מתקבלים על מסך המחשב שלו. במיצב זה מצטיף ברעם לקבוצה של אמנים ישראליים בהם אוהד מטלון, יואי טוסיטר ורמי מימון, המנסחים גישה ביקורתית-מחקרית העומדת על תפקידו של המדיום הצילומי-דיגיטלי בעת התהוות טכנית 'מנפצת' במידת מה את מעמדו של התוצר האמנותי: קל לייצר אותו, הוא מתהווה באופן מיידי, אקראי ואפילו נוצר דימוי מנהה מאסתטי. כלומר: 'צירת היופי אינה שמורה רק לנבחרים. בכך מדגיש ברעם את היעדר ההיררכיה בין התוצר של 'הצלם האמן' לבין זה של 'הצלם החובב' בעידן של מחכבה דיגיטלית.

את עבודותיו של גלעד ברעם נכון לראות בהקשר כללי של שינוי במעמד האמן העכשווי, ובאופן בו הוא מייצר דימויים ואובייקטים. האמן הפך למפיק ולמנהל, ומעשה ידיו הוחלף במעשה ידיהם של ביצועיסטים ממלאי הוראות. אמנים בינלאומיים כגון אולאפור אליאסון וג'ף קונס מנהלים מפעלים עם מאות פועלים שתפקידם להוציא לפועל רעיון. בהקשר זה ברעם מציע וריאציה נוספת. סדרת העבודות R.C.P. מתנהלת מדירתו השכורה בירושלים. הוא מתקשר עם אנשים שונים שבהר באקראי, והם משרדים אליו, בבימויו, נופים ופורטרטים במקומות שונים בעולם. בפרויקט Printer in Loop, הוא משתמש במנוע החיפוש העולמי Google כדי לייצר עבודה המורכבת מדימויים נדומאליים מהאינטרנט. באמצעות תכנות קל הוא בונה לעצמו מאגר דימויים אינסופי שלא יחדל להתרחב עד שהדיו והנייר יאולו במדפסת. את התצלומים הוא תולה על הקיר. עכשיו הם שלו. מחוץ אולי יעברו לבעלותו של מישהו אחר. בתחילה היה הצלם חוקר את המציאות ומתעד אותה. המדיום התקשר עם תנועה של שיטוט וחוקירה במרחב הממשי. היום אין צורך ביציאה החוצה אל העולם והחקירה מופנית כלפי פנים, אל הדימוי עצמו, אל האופנים שבהם הוא מיצור, אל פני השטח שלו והקלות שבייצורו. לשם כך אפשר לנכס גם דימויים של אחרים. פעולת הניכוס הפכה למעשה שבשגרה באמנות העכשווית, אך בעבודותיו של ברעם קורה דבר נוסף: האמן חושף את מקורותיו ומדגיש את אופני הייצור, כמעט נוסך בהם את ההילה שגנולה מהיצירה והיוצר. במקום להציג רק דימוי מסתורי ומופשט, המכיל שכבות של דימויים, חושף ברעם גם את האופן שבו הוא נוצר. נכון לשישה תחווה של היקסמות מהתבוננות במדפסת שמייצרת את הדימוי, אך אותה התהוות טכנית 'מנפצת' במידת מה את מעמדו של התוצר האמנותי: קל לייצר אותו, הוא מתהווה באופן מיידי, אקראי ואפילו נוצר דימוי מנהה מאסתטי. כלומר: 'צירת היופי אינה שמורה רק לנבחרים. בכך מדגיש ברעם את היעדר ההיררכיה בין התוצר של 'הצלם האמן' לבין זה של 'הצלם החובב' בעידן של מחכבה דיגיטלית.

R.C.P. (*Mexico city, Mexico*), 2010, Archival inkjet print

R.C.P. (*Tepoztlan Morelos, Mexico*), 2010, Archival inkjet print

PHOTOSCAPE 2.0

מוטוסקייפ 2.0

Gilad Baram גלעד ברעם

26.02.11 - 26.03.11

TAVI ART GALLERY

אוצרים: דנה גילרמן ושגיא רפאל

Curators: Dana Gillerman & Sagi Refael

תרנום לאנגלית: זמנהוף שרותי תרנום

עיצוב והפקה: יוני שביט

הדפסה וכריכה: שיא קופי, תל אביב

ציוד באדיבות:

מדיהקונטני

EPSON

iDigital

נדפס בישראל תשע"א/2011

© גלעד ברעם, גלריה טבי לאמנות